

Hvorfor være så afvisende over for et forslag, der rent faktisk ligner det, man selv har fremsat? Hvorfor forsøger man ikke at skabe en bred folkelig opbakning i form af mange partiers opbakning til sin egen strategi? Hvorfor benytter man ikke her chancen til at få diskuteret en handlingsplan, man selv har fremsat? Jeg forstår det ikke.

I Det Radikale Venstre vil vi meget gerne være med til at formidle, at vi sætter os ned og prøver at lægge de to strategier sammen. Vi har selv bidraget til noget i regeringens handlingsplan. Det Radikale Venstre har været med til at lave et forlig, som har betydet, at vi har afsat 30 mio. kr. med hensyn til de hormonforstyrrende stoffer.

Jeg må sige til regeringen, at vi faktisk har en forestilling om, at når vi har været med til at afsætte pengene, er vi også med til at udmønte dem. Regeringen kan ikke bare lade dem indgå i sin egen plan, uden at vi er med til at diskutere det. Vi inddrager også meget gerne andre i den debat.

Jeg opfordrer ministeren og regeringspartierne til også at bruge begreberne respekt, dialog og tillid, når det gælder folketingsarbejdet.

Noget af det, vi så vil beklage os over, er netop sammensætningen af bestyrelsen for det der center for sundhed og miljø. Det er noget af det, Det Radikale Venstre vil komme og stille nogle krav om. Så vil vi selvfølgelig også stille krav om, at der kommer nogle flere penge til det her område. Det er ikke nok i betragtning af de alvorlige problemer, vi står over for, og vi vil også gerne hjælpe regeringen med at finde de penge, f.eks. i forbindelse med næste finanslov.

Men det kræver, at der er en vilje til dialog. Det kræver, at ordene respekt, dialog og tillid ikke bare er noget, der er forbeholdt festtalerne, men rent faktisk er noget mere: en måde at handle på, en måde at udvise respekt på over for den måde, folkestyret fungerer på, når det er bedst.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu opfattede jeg ikke det her som den helt store ordførertale, men jeg har alligevel nogle spørgsmål til den radikale ordfører. Hvornår har De Radikale vist vilje til at løfte en opgave omkring miljøet? Vi så jo i forbindelse med naturforliget, at der ikke var nogen aftale med De Radikale. De ville ingenting.

Jeg skal jo heller ikke stå til regnskab for, hvornår vi er blevet orienteret. Jeg sagde, vi var blevet orienteret, før det kom ud i pressen. Det var det, jeg blev spurgt om, og det svarede jeg på. Jeg skal jo ikke aflægge helt nøjagtigt regnskab for, hvilken time og hvilken dag det skete. Det kan jeg ikke se hvorfor jeg skal gøre rede for her.

Men jeg vil sige, at vi også har fået meget igennem omkring naturforliget og det hele, så Dansk Folkeparti har været med til at bære det her igennem med finanslovaftalen. Det er kun positivt, at vi viser vilje. Det gør De Radikale ikke.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har egentlig ikke lyst til at bruge mere tid på at diskutere det her. Jeg forstår bare ganske enkelt ikke, at Dansk Folkeparti kan acceptere kun at blive orienteret.

Hvis jeg var forligsparti, ville jeg aldrig nogen sinde finde mig i bare at blive orienteret. Jeg ville være med til at finde ud af, hvad der rent faktisk skulle foregå. Det er det, der gør Dansk Folkeparti så utrolig let, det er det, der gør Dansk Folkeparti til en ren marionetdukke i den her miljødebat.

Så blev jeg spurgt om, hvilke forslag Det Radikale Venstre har fremlagt. Vi har f.eks. fremlagt en fuldstændig klar strategi for, hvad vi synes, der skal ske omkring de hormonforstyrrende stoffer, som regeringen også har forholdt sig til. Nogle elementer er kommet med, og andre er ikke kommet med.

Vi har også fremsat et forslag til, hvordan vi synes, en række forskningsmidler skal bruges, f.eks. på energiområdet og i forhold til de hormonforstyrrende stoffer. Der har vi lavet et forlig med regeringen, som vi på mange måder er tilfredse med bortset fra, at vi selvfølgelig også på det område synes, at der skulle have været nogle flere penge.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at bekræfte, at store ord alene ikke gør det. Her skal der handling til. Og der er det igen Dansk Folkeparti, der har båret det igennem sammen med regeringen og ikke bare stillet store krav og sagt, at nu skal vi have X antal millioner til det ene og til det andet, og ikke anvist, hvor penge-